

Ordføreren (N. P. Nielsen): Som det ses af den foreliggende Betænkning, er der sket Henvendelser til Lønningsudvalget fra forskellige Organisationer af Tjenestemænd og Grupper inden for disse, og der har i Udvalget været Forhandlinger med disse og senere Samraad med Finansministeren, hvor man har gennemgaaet de forskellige Ønsker, der er fremsat, med Finansministeren. Men kun paa eet Punkt har Udvalget fundet Anledning til at stille Ændringsforslag i den Anledning. Det vedrører Tegnere. Paa det oprindelige Normeringsforslag er der et Forslag om Normering af et Antal Tegnere som Konstruktører af 3. Grad, men der var, som Forslaget blev forelagt, forbigaaet nogle Tegnere, som ikke havde Afgangsbevis fra et statsanerkendt Teknikum eller en statsanerkendt Bygmesterskole; der var en 5—6 Stykker, hvoraf nogle endda i en meget lang Aarrække havde gjort Tjeneste. Som det blev forelagt Udvalget, syntes man, der var noget urimeligt i dette, og Finansministeren har efter Omstændighederne kunnet tiltræde den Opfattelse, som blev gjort gældende i Udvalget, og der er stillet Ændringsforslag, som Finansministeren har tiltraadt.

I øvrigt finder jeg ikke Anledning til at gøre Bemærkninger; der er Enighed i Udvalget. De Ændringsforslag, der nu er fremkommet til Normeringsforslaget, drejer sig om ca. 34 000 Kr.; oprindeligt var Beløbet 467 000 Kr., saaledes at det nu stiger til 501 000 Kr. Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale Ændringsforslagene.

H. F. Ulrichsen: Det er jo ikke noget nyt, at der er Enighed i Lønningsudvalget, men denne Enighed dækker naturligvis ikke over en fuldstændig Enighed med Hensyn til samtlige de Ønsker, der kunde være fra forskellige Tjenestemænds Side, og der er navnlig et Par Etater, om hvilke jeg kunde have Lyst til at sige nogle ganske faa Ord.

For det første vedrørende Krigs- og Marineministeriet. Som det fremgaar af Betænkningen, har der i Udvalget været fremsat Ønske om at forhøje Antallet af Hærens Generalmajorer, idet Forholdet er det, at Generalinspektøren for Artilleriet, et af Hærens vigtigste Vaaben, et Vaaben, hvis Betydning er steget ganske væsentligt efter den nye Forsvarsordning og de nye Materielanskaffelser, kun kan være Oberst, idet de nye Forsvarslove har bestemt, at Generalsnummeret skifter mellem Ingeniørkorpset, Artillerikorpset og Flyvertropperne. Det er, baade naar man sammenligner det danske med det udenlandske Artilleri, og

naar man i Almindelighed tænker paa den paagældende Officers Avancement, uheldigt, at den paagældende kun kan naa Oberstrang, at det ikke er muligt at give ham det Plus, som et Generalsnummer vilde være.

Et andet Punkt, som jeg tidligere har rejst her i Salen, og som ogsaa tidligere har været drøftet i Lønningsudvalget, er Spørgsmaalet om Normeringen af visse Ingeniører under de militære Ministerier, Ingeniører, der har samme Uddannelse som Cand. polyt.'er, der under andre Ministerier har højere Gager. De paagældende har Gang paa Gang henvendt sig til Staten med Støtte fra Dansk Ingeniørforening og andre Ingeniørorganisationer, og jeg tror, den Dag maa komme, da man maa imødekomme deres Ønske og ligestille dem med andre Ingeniører under Staten. Det er ikke et stort Spørgsmaal; det drejer sig om en 5—6 Ingeniører.

Endelig vil jeg sige, at Spørgsmaalet om Hærens Kaptajners Oprykning paa Linie med Søværnets Orlogskaptajner ogsaa er et Spørgsmaal, der trænger sig paa og maa løses.

Saa er der tilbage et Spørgsmaal om Tjenestemænd under de sociale Institutioner. Jeg vil gerne sige i Parentes, at det er nogle Bemærkninger, jeg havde tænkt at gøre under Finanslovdebatten, forinden jeg blev Chef for en af Institutionerne under Socialministeriet. Der findes her paa Normeringsforslaget forskellige Forbedringer for Tjenestemænd i de sociale Institutioner, og det er de paagældende Tjenestemænd naturligvis overordentlig tilfredse med. Dog tror jeg, at det er et Ønske fra Tjenestemændenes Side, at den Kasserer i Direktoratet for Ulykkesforsikringen, som man i Lønningsudvalget, efter mit Skøn med Ret, ikke kan gaa med til at oprykke til Lønningsklassen 6 900—7 500 Kr., men som man ligestiller med Ekspeditionssekretærer, faar Titelen Ekspeditionssekretær i Stedet for at beholde Titelen Kasserer, som efter de Oplysninger jeg har faaet, ikke rigtigt svarer til hans Embedsgerning.

Men det, man blandt Tjenestemændene i de sociale Institutioner hævder, er, at forskellige Udnævnelser, ved hvilke Embedsmænd fra Socialministeriet er sprunget ud som Chefer for de paagældende Institutioner, har bevirket, at Avancementsforholdene i disse Institutioner ikke er særlig gode. Det er f. Eks. saaledes, at Gennemsnitsalderen for Ekspeditionssekretærer i de sociale Institutioner er 48,3 Aar, medens den for Ekspeditionssekretærer i Ministeriet er 45,3;